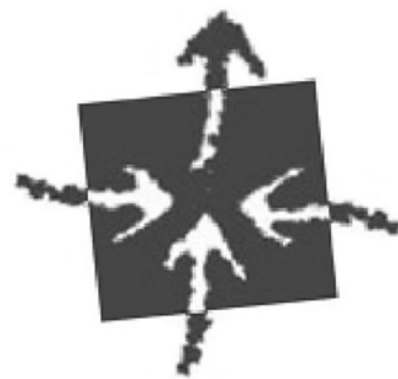

SUMARI

Fira sobre la Mama
Coca

Dia mundial de la
discapacitat a la
UAB

La UAB contra la
SIDA

Festa Major de
l'Autònoma

Trobada de
voluntaris

“El hombre en las
comunidades
amazónicas”

Una reflexió sobre
el Dia dels volun-
taris de la UAB

PROGRAMA DE SALUT

Fulla de coca o... cocaïna?

L'entitat GASS (Grup Associat pels Serveis de la Salut) i la Fundació Autònoma Solidària van organitzar la I Fira íbera de l'akhuliku andí durant el 14 i 15 de novembre a l'Auditori de la Facultat de Lletres de la UAB.

Una de les prioritats de la Fira va ser diferenciar la fulla de coca de la cocaïna, un dels seus alcaloides, malauradament el més conegut, i acostar el coneixement de la planta de la coca i les seves propietats alimentícies en contraposició al consum problemàtic de la cocaïna.

La Fira va comptar amb el suport de 17 ajuntaments, el Departament de Salut, el Consolat de Bolívia a Barcelona, el Govern bolivià i més de 30 organitzacions no governamentals.

La fira va constar d'un cicle de conferències a càrrec de 15 prestigiosos ponents de diferents universitats a nivell internacional, de curtsmetratges, d'una exposició i de dos mòduls formatius de vuit hores cadascun.

En total van participar a la fira 115 persones, entre alumnes, tècnics de salut d'ajuntaments i ONG's.

Dia mundial de la discapacitat a la UAB

La sala d'actes del rectorat de la UAB va acollir, el 12 de desembre passat, un acte en commemoració del Dia de la Discapacitat a la UAB.

La jornada va comptar amb la participació del rector de la UAB, Lluís Ferrer, de representats del Departament d'Acció Social i Ciutadana, i del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, d'estudiants amb discapacitat i d'entitats del sector.

Amb aquesta trobada es volia donar a conèixer les polítiques d'atenció a la discapacitat que han de regir a la UAB, partint de

la reflexió conjunta de tots els agents que participen en aquests processos i treballar per a que la normalització de la discapacitat a la UAB es basi en actuacions integrades, que incloguin els serveis de suport als estudiants, els avenços tècnics i tecnològics, la recerca en matèria de discapacitat i la formació.

En una roda de premsa prèvia a l'acte, el rector de l'Autònoma va anunciar que la UAB comptarà amb un Centre de Recursos Tecnològics i un projecte pilot basat en la figura d'un assistent personal pels estudiants amb discapacitat que ho necessitin.

La FAS rep una delegació del govern xinès

Una delegació del govern xinès va visitar la universitat en el marc del *Programa per a estudiants estrangers de la UAB*. Aquests representants estaven molt interessats en conèixer els programes de cooperació per al desenvolupament de la Fundació Autònoma Solidària, les fonts de finançament i els programes de voluntariat en general. Per aquest motiu, Begoña Navarrete, directora de la FAS, va fer una presentació de tots aquests projectes a la delegació xinesa el passat dia 14 de desembre.

Curs a la Universitat de les Illes Balears

Amb l'objectiu d'aprofundir en el coneixement i les característiques de l'àmbit de la cooperació al desenvolupament i facilitar eines d'intervenció, habilitats bàsiques i maneig de situacions dins aquest àmbit, l'Oficina de Cooperació al Desenvolupament de les Illes Balears va demanar al responsable de voluntariat de la FAS, Gabriel Fernández, que realitzés el taller: "Dimensió personal i social del voluntariat dins l'àmbit de la cooperació al desenvolupament." durant el passat mes de novembre.

En la lluita contra la SIDA, sempre alerta

La Fundació Autònoma Solidària té des de fa anys el compromís amb la UAB d'informar els estudiants universitaris respecte a la prevenció del VIH-SIDA. Per aquest motiu, durant aquest passat trimestre, les voluntàries del Programa de salut han commemorat el Dia mundial de lluita contra la SIDA i el Dia de la prova de la SIDA a la Plaça Cívica de l'Autònoma.

El dia 20 d'octubre la FAS es va unir a la campanya de la Generalitat de Catalunya anomenada "VIH/sida. No posis a prova la teva vida. Pren el control: fes-te la prova", en la que es pretenia fomentar la detecció precoç de la infecció pel VIH a través de la realització de la prova d'anticossos.

Durant tot el matí es va instal·lar una carpa amb material pre-

ventiu (tríptics, llibrets, revistes, llacets, etc.), que eren repartits per les voluntàries del programa als estudiants que passaven per la Plaça Cívica, aproximadament, unes 400 persones.

El divendres 1 de desembre, Dia mundial de lluita contra la SIDA, es va fer un acte de sensibilització també a la Plaça Cívica amb els Joves per l'Alliberament Lesbià Gai de la UAB (JALG) i el col·lectiu "Sense Vergonya". En aquesta ocasió, es va posar un gran llaç al terra on la gent podia escriure un missatge de suport als afectats.

A l'estant de la FAS hi havia materials preventius, però també s'hi van realitzar tallers de sexe segur i va funcionar com a espai on resoldre dubtes sobre sexualitat, SIDA, etc.

Fundació Autònoma Solidària
08193 Bellaterra (el Vallès Occidental)
Tel: 93 581 24 85 Fax: 93 58120 00
fas.voluntariat@uab.es
http://www.uab.es/fas

Dipòsit legal: B-3041-2002

Jordi Castroviejo (coordinació)

i la col·laboració de tot l'equip del voluntariat de l'Autònoma.

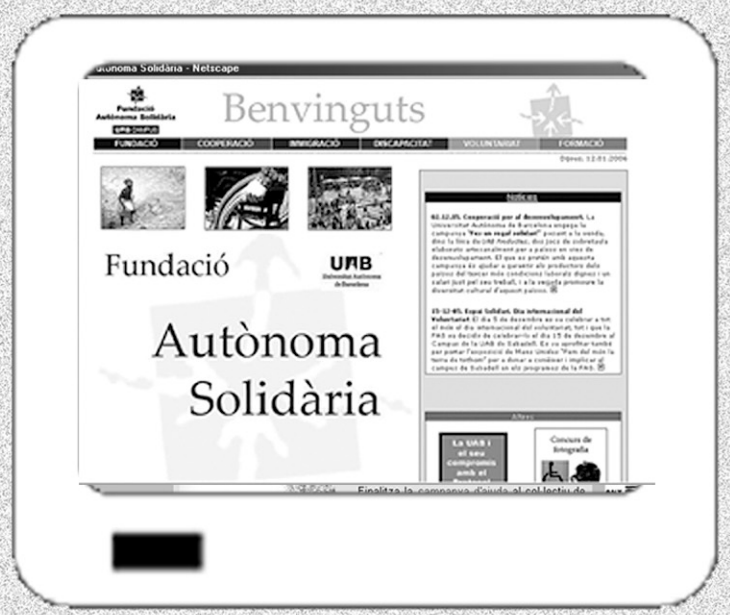
Amb el suport de:

Connecta't a la FAS

El teu espai

<http://www.uab.es/fas>

40.000 persones omplen la Festa Major més solidària

L'estant de la FAS estava ubicat just a la sortida dels Ferrocarrils, a la Plaça Cívica.

Els voluntaris del Programa de Salut van muntar una carpa on s'animava a la gent a participar en els jocs sobre sexe segur, entre d'altres.

Un any més, la FAS va protagonitzar les activitats solidàries i saludables de la Festa Major de l'Autònoma

Amnistia Internacional va protagonitzar una performance de denúncia contra la presó de Guantánamo

Més d'una desena d'entitats de cooperació i voluntariat van participar a la Fira d'Entitats que es va muntar a la Plaça Cívica.

Els voluntaris de la UAB es troben per a reflexionar (i per beure xocolata desfeta)

El 5 de desembre és el Dia internacional dels voluntaris, tot i que a l'Autònoma ho vam celebrar el dia 13. Per això mateix, una vuitantena de voluntaris de la UAB van realitzar una petita activitat de reflexió acompanyada d'una mica de xocolata desfeta.

La gent es va reunir a la Sala d'Actes del Cinema de la Plaça Cívica, i van començar la jornada amb un trivial que havien organitzat els voluntaris dels programes de Cooperació sobre els coneixements dels participants sobre alguns dels principals problemes relacionats amb la cooperació per al desenvolupament. Els resultats d'aquesta activitat es poden consultar a la darrera pàgina d'aquesta publicació.

Després d'aquesta activitat de reflexió,

acompanyada d'una tassa de xocolata desfeta i pastes, hi va haver un videofòrum sobre els objectors i voluntaris de la UAB que van ajudar als camps de refugiats dels Balcans durant la guerra de Bòsnia. El vídeo va ser presentat per Jordi Tolrà, ex-director de la FAS i participant actiu d'aquella experiència de solidaritat amb les víctimes de les guerres als Balcans, que es van iniciar al Campus de Bellaterra el 1992 amb una recollida d'ajuda humanitària organitzada pels objectors i que va continuar durant deu anys amb diversos projectes a Croàcia, Eslovènia i Bòsnia i Hercegovina. Les iniciatives es van materialitzar en tallers, cursos, activitats educatives i de recuperació emocional i projectes de dinamització socio-cultural que van tenir continuïtat gràcies a l'èxit i eficàcia de totes elles.

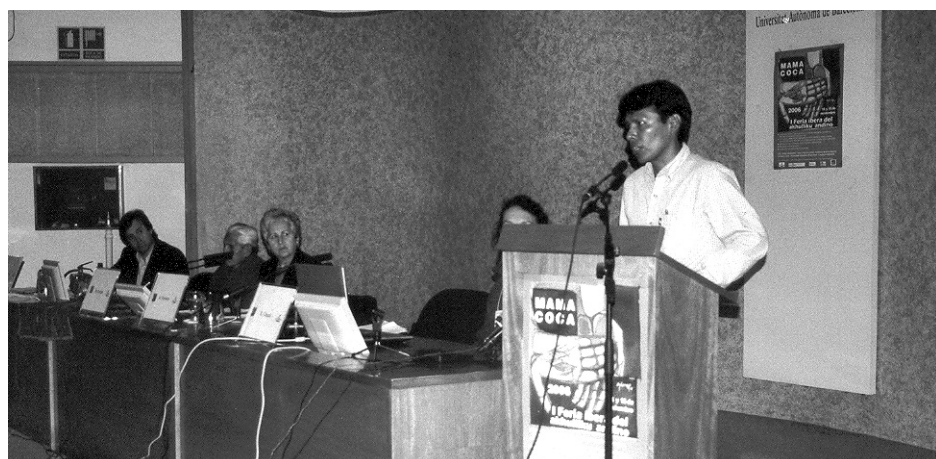
Mama Coca. I Fira de l'akhulliku andí a la UAB

Auditori de la Facultat de Lletres de la UAB

Ceremonia de respecte cap a la planta, oficiada pel doctor Ramón Álvarez Quispe.

Asterio Romero, diputat de la República de Bolívia i secretari del Comitè de lluita contra el narcotràfic del govern bolivià

Els dies 14 i 15 de novembre de l'any 2006 s'ha realitzat una activitat d'especial rellevància: "Mamacoca. I Fira íbera de l'akhulliku andí".

La importància d'aquesta activitat ha estat múltiple, com veurem, però en síntesi, resideix en el fet de poder presentar una acció que proposa un coneixement alternatiu al convencional i que pot obrir les mentalitats i consciències de les persones i de les institucions.

Per tant, creiem que la fira desenvolupada justifica, per si mateixa, tots els esforços i energies gastades, ja que l'esperança que aporta un discurs i un coneixement en un tema de tan mal diagnòstic en les nostres latituds, com és l'abús de la cocaïna, és de gran valor.

Aquest valor transcendeix a la realitat estrictament local, ja que es projecta cap a un sentit comú, d'interès general, del que es poden beneficiar molts pobles i persones. Haver tingut la valentia de liderar-ho i d'obrir aquesta porta, conjuntament amb una suma de municipis i

d'institucions, quedarà com un llegat pioner de futur. Molts avanços en les polítiques (autònòmiques, provincials, nacionals i internacionals) sobre drogues i altres temes, provenen d'iniciatives universitàries que, mirant des de molt a prop la realitat, proposen i projecten accions avantguardistes i precursors de nous escenaris que poden millorar la Salut Pública.

La Fundació Autònoma Solidària, conjuntament amb l'associació GASS (Grup Associat pels Serveis de Salut), ha aconseguit i impulsat aquesta fira. S'han mobilitzat representants de governs com el Diputat del Parlament de Bolívia, Honorable Asterio Romero, assessors científics ministerials com el Dr. Jorge Hurtado, representants de les comunitats originals de Sud Amèrica, autoritats acadèmiques de diferents universitats internacionals, representants polítics catalans, com l'alcalde de Cerdanyola Antoni Morral i altres representants polítics municipals de Catalunya, etc. Tot per sentir i difondre un nou discurs que pot ser d'ajuda en una dimensió local i global, ja que una ratlla

de cocaïna presa en el lavabo d'un local de Cerdanyola del Vallès està íntimament vinculada amb el que està passant en el Chapare bolivià.

És a dir, que no s'ha caigut en una visió limitada de la realitat, sinó que, fent un símil amb la immigració, tal i com s'entén que el fenomen migratori està íntimament lligat al que passa en els països d'origen i s'ha de treballar en aquells països perquè no hagi d'emigrar tanta gent, en el tema de les drogues també hem de procurar tenir una mirada global i cooperativa amb els països productors, ja que sense aquesta cooperació la nostra feina cauria en un laberint sense sortida.

En resum, s'ha fet un gran esforç de conseqüències positives imprevisibles i que agraïm profundament a tots i totes les persones implicades en la fira Mamacoca.

Gràcies.

Grup Associat pels Serveis de Salut

**Molts
avanços en
les polítiques
sobre
drogues
provenen
d'iniciatives
universitàries
que proposen
accions
avant-
guardistes**

Què és la coca?

Escriure un article sobre la planta de la coca és un intent molt agosarat per transmetre informació d'un tema que, en la seva profunditat i extensió, abasta a moltes disciplines de la ciència, l'art i l'espiritualitat, però sobretot, de la història de la supervivència humana en les terres andines.

El més complexe per a abordar aquest tema és que en les nostres latituds patim un prejudici molt negatiu sobre l'ús problemàtic d'un dels seus components: la cocaïna. Però potser aquest article pot ajudar a diferenciar, per una banda el que significa la planta de la coca i, per l'altra, l'ús conegut de l'anomenat alcaloide.

La coca té un color verd esperança, pot arribar a l'alçada de 3 metres i creix a les faldes de les grans muntanyes, encara que hi ha espècies que s'adapten a la selva. En les comunitats tradicionals andines es coneix des de fa més de 5 mil anys i és considerada sagrada, s'anomena Mamacoca, filla de la Pachamama (mare terra), segons les llegendes que provenen de les cultures inques i pre inques.

Botànicament pertany a la família Erytroxylum, de la que es desprenen tres subclasses: l'E. Coca, l' E. Novogratense i l'E. Truxillense. La varietat original,

com en totes les plantes, era silvestre. Hi ha d'altres Erytroxylum, inclús a les nostres terres, però sense els components tan excepcionals com en les sud-americanes.

Ha estat consumida pel seu gran valor nutritiu, amb una concentració de calci superior a la llet, amb proteïnes, greixos, hidrats de carboni i varis tipus de vitamines. En la medicina tradicional andina s'ha utilitzat per a combatre el Soroche o mal d'alçada (produït per la manca d'oxigen a grans altures); com a energètic per a resistir unes condicions ambientals molt adverses; com a antidepressiu i antireumàtic entre altres usos. En definitiva, és tan gran la importància d'aquesta planta que no s'entendria la supervivència als Andes sense ella, com tampoc l'expansió de l'imperi del Tawantinsuyu (inca).

Els estudis més avantguardistes apunten als usos tradicionals de la planta de la coca com la forma més eficaç per a tractar els cocaïnòmans. A més, s'ha demostrat que a les zones on arriben aquests usos tradicionals desapareix progressivament el mal ús de la cocaïna, és a dir, té un valor preventiu.

Eduard Casas i Bertet
President de GASS

Breu història de la fulla de coca

La organización incaica, impulsada por la élite de Qosqo (Cuzco, Perú), había desarrollado antes de la colonización española un sistema de comunicaciones muy eficiente, con caminos, puentes colgantes y escalinatas trabajadas en piedra, atravesando los altos Andes y los desiertos costeros que recorrían por igual los veloces "chasquis, correos de a pie", como los define el Vocabulario de la Lengua General de Todo el Perú..." (Gonzalez Holguín,1608). El escaso territorio agrícola estaba debidamente aprovechado mediante obras de irrigación y sistema de andenes . Distribuidos en el territorio, existían depósitos de alimentos fundamentales, ropas y armas. Nada de lo logrado con el continuado esfuerzo habría sido posible sin el sostenimiento de la coca que aseguraba el cuidado religioso de la Pachamama, la Madre Tierra.

Al entrar a Kusku o Qosqo (Cuzco), los españoles encontraron por ello, junto al maíz, que le llamaban en quechua sara , dos variedades de coca : mamox coca (Erythroxyllum coca en Lamarck), de la vertiente oriental de los Andes, y tupa coca (Erythoxylum novograntense, identificada por Morris), más pequeña, reservada para el Inka, llevada a Qosqo incluso desde Simbal, en Trujillo (costa norte del Perú, en la vertiente del Pacífico) Granos de un maíz selecto y hojas de coca componían el Tupa cacao (viático del Inka), la alimentación de emergencia, que aseguraba el ánimo y la resistencia a los chasquis y viajeros.

Los españoles y la coca.

La costumbre del coqueo fue vista con malos ojos

por los colonizadores. El considerado apóstol de los Indios, Fray Bartolomé de las Casas, reconoció que la practicaban "por salud y mantenimiento", pero registró que "daba grande asco verlos, a nosotros digo". La Iglesia Católica, mediante el Segundo Concilio Limense, intentó prohibirla en 1567, por estar íntimamente unida a la religiosidad andina, pero de inmediato un consultor político de esas épocas objetó: "querer que no haya coca es querer que no haya Perú" (Matienzo, 1567), pensando en la productividad del trabajo indígena que había asegurado el apogeo de Potosí. Fue así como se consagró una distancia entre runas y mistis (mestizos).

Al comenzar el siglo XVII, en sus Comentarios Reales, el Inca Garcilaso de la Vega consignó las virtudes y los prejuicios existentes en torno a la coca. Por ello durante la dominación española se mantuvo la distancia social de la coca y de los coqueros por ser "cosa de indios", de la cual la Iglesia y la Corona, sin embargo, recibieron ingentes beneficios.

A finales del s. XVIII se volvió a discutir si su uso era "vicioso, o era útil a los Naturales", motivo que llevó al doctor Hipólito Unanue, gran figura de la medicina peruana, a responder con su "Disertación sobre el aspecto, cultivo, comercio y virtudes de la famosa planta del Perú nombrada Coca" publicada en Mercurio Peruano en 1794, donde la definió como "architónico del reino vegetal". (...)

Acogida industrial.

Mientras en el Perú se seguía ignorando a la coca, la medicina experimental del siglo pasado la había recibido con entusiasmo debido a los diversos informes, publicados tanto en Norte América como en Europa, que propiciaron su industrialización. Los recuerdos sobran de su acogida industrial: Parke, Davis & Co. en Detroit; Angelo Mariani en París; E.Merck en Darmstad, crearon distintas líneas de productos con coca y el genio de Pemberton daría como resultado la Coca Cola en Atlanta.

Psiquiatría y mundo andino.

En 1860 el químico Albert Niemann dió a conocer el alcaloide extraído de la planta, que fue considerado como "la sustancia activa". Su uso fue preconizado especialmente por Sigmund Freud (1884), asumiendo que daba razón de todas las propiedades reconocidas a la planta. Satanizada la cocaína por Erlenmeyer (1885), quien acuñó la expresión de "tercer flagelo", debido a públicos casos de abuso e intoxicaciones agudas, dio pie para que Emil Kraepelin, en su manual fundador de la Psiquiatría, como especialidad médica, juzgara que su consumo habitual constituía una "intoxicación crónica" y su apetencia una "toxicomanía". (...)

Dr. Baldomero Cáceres Santa María: Psicòleg social, professor jubilat de la Universidad Nacional Agraria La Molina de Lima, va iniciar el 1977 la protesta andina per la condició internacional de la coca. Ponent a la I Fira íbera de l'akhulliku andí de la UAB.

El hombre en las comunidades amazónicas*

Bajo el incommensurable manto verde que la Amazonía muestra a vista de pájaro, y bajo los sorprendentes números que caracterizan la biodiversidad amazónica subsiste la realidad de las poblaciones que lo habitan. La visión que el mundo occidental recibe de esta región suele ser sesgada, casi siempre promovida por la sed de sensacionalismos y por la búsqueda de la visión mitológica de las comunidades humanas (que a veces relaciona lo humano con un espectáculo arcaico que se mantiene a pesar del progreso, obviando su condición meramente humana).

Trabajar en cooperación internacional requiere conocer íntimamente la región de destino, sobretudo sus valores sociales, económicos y culturales. Nuestro grupo de trabajo perteneciente al Departament de Sanitat i Anatomia Animal de la Universitat Autònoma de Barcelona lleva una trayectoria de 5 años trabajando en la búsqueda de sistemas de desarrollo sostenible en la Amazonía peruana y brasileña. El constante trabajo con las poblaciones humanas de la región ha permitido comprender la realidad de esta región, especialmente del elemento humano.

En este contexto, estamos desarrollando una campaña de sensibilización dirigida a la comunidad de la UAB. Esta campaña pretende ser un mensaje cercano originado en las inquietudes cotidianas del poblador amazónico. El objetivo general del presente proyecto consiste en dar a conocer una visión que rompa con el sensacionalismo mediático al que estamos acostumbrados. Este proyecto pretende ahondar en sus manifestaciones socioculturales (su mundo cotidiano y su otro mundo basado en la historia, leyendas, mitos, cosmovi-

siones y chamanismo), todo ello como reflejo de la relación entre lo humano y lo natural.

El proceso de la globalización mundial ha aumentado el grado de interrelación que existe entre las diferentes regiones del planeta. En este sentido, se ha evidenciado con mayor claridad el grado de dependencia entre las diferentes regiones. La Amazonía se presenta como un enclave importante debido a su consideración como mausoleo natural y como último pulmón del planeta. No obstante, las decisiones que determinan la salud de esta región provienen de centros políticos nacionales, y sobretudo internacionales muy alejados de la región.

En último término estas decisiones influyen poderosamente en la población que las habita. Hasta el punto que los grupos humanos que la ocupan desde hace largo tiempo raramente suelen ser responsables directos de los fenómenos de devastación de la selva. Creemos urgente llevar a cabo proyectos de concienciación en nuestros mundos occidentales que ayuden a revalorar el factor humano que aún sobrevive en la región.

La mitología de un gran número de tribus amazónicas deja constancia de una tierra maravillosa llamada "la tierra sin mal", a la cual el antepasado civilizador se retiró después de haber creado el mundo y traído a los hombres los conocimientos. Según el mito, nuestro Diosito visitaba las chacras después del diluvio, disfrazado de un viejito. A los que le recibían bien, les bendecía con una cosecha abundante sin esfuerzo, y a los que le recibían mal, les maldecía haciendo fallar su cosecha. La Tierra Sin Mal no es sólo un lugar de delicias, es también el

único refugio que quedará a los hombres cuando sobrevenga el fin de mundo. La Tierra Sin Mal es el reflejo del concepto de felicidad de las comunidades amazónicas.

A través de este trabajo de sensibilización se pretende exponer dos enfoques polarizados de entender la identidad humana y el cosmos. Dos posiciones que parecen contradecirse. Un enfrentamiento entre nuestra cultura científica (racional o lógica) y la cultura animista (irracional, emocional, basada en la leyenda y el mito). Quizás un falso enfrentamiento que aún no hemos sabido canalizar y adaptar.

En ocasiones sucede que estas culturas llamadas ancestrales y silenciosas, como las que se encuentran en la región amazónica, dedican más esfuerzos al desarrollo de la conciencia. El mundo chamánico aboga de forma evidente por el aumento de conciencia de la persona, del colectivo y del cosmos. Para ello, estas comunidades utilizan plantas medicinales, algunas de ellas alucinógenas. En la región amazónica, la ayahuasca (palabra quechua que significa "soga de los muertos") es una de las plantas medicinales más utilizadas. Esta planta, a través de los espíritus o madres que la gobiernan, permite acceder a una realidad no ordinaria. La etnia tukano, en la Amazonía colombiana, cree que para conocer su entorno deben ser ingeridos por su realidad: el gran río Amazonas. El Amazonas para ellos es una gran anaconda (debido a sus numerosos meandros). De esta forma, el río es la gran serpiente.

Para los tukano el conocimiento pleno de la realidad del Amazonas consiste en ser ingeridos por la gran anaconda. Para ello hacen sesiones de toma con-

tinuada de ayahuasca, y en sus sueños de formas y colores se les aparece la gran serpiente. Ella se enroscará a los cuerpos. Finalmente, el indígena deberá ser tragado por la anaconda. De esta forma, entra en la dimensión del río, y allí encuentran los secretos inefables del Amazonas. Este proceso les permite elevar su nivel de consciencia. Quizás nosotros, en el mundo occidental, también necesitemos ser tragados por nuestras serpientes, para, de esta forma, poder conocer, reflexionar, asimilar, concienciar y actuar coherentemente dentro de nuestra realidad.

Esta exposición de las comunidades amazónicas pretende dar un simple punto de referencia, uno más. Para, en último término, poder estimular un período de reflexión y de discurso dentro de la comunidad universitaria. Se presenta, de esta forma, una exposición audiovisual basada en la recogida de información vivencial (incluyendo material gráfico) fruto del trabajo en la zona durante todos estos años. Esta exposición se basa en el material visual fotográfico, registros musicales e información de la región recogida en diversas comunidades y ciudades amazónicas. El pasado 13 de Diciembre se presentó la exposición en la Facultad de Veterinaria. La nutrida participación de la comunidad universitaria y su interés manifiesto observado nos retroalimenta para continuar con nuestro esfuerzo de llevar la exposición a las Facultades de Ciencias y de Letras. Allí estaremos ilusionados con vuestra presencia.

* *La Amazonía: la tierra sin mal. Exposició audiovisual finançada en la XXIII convocatòria del Fons de Solidaritat de la UAB. Responsable i autor de l'article: Pedro Mayor*

Els estudiants amb discapacitat de la UAB podran disposar d'un assistent personal i un centre de recursos

Lluís Ferrer, rector de la UAB, va presidir l'acte de commemoració del Dia mundial de les persones amb discapacitat, que es va celebrar a la sala d'actes del Rectorat de l'Autònoma el passat 12 de desembre. Mercè Unzeta, presidenta de la FAS i vicerecatora de Relacions Exteriors de la UAB, va introduir a Begoña Navarrete, directora de la FAS, que va explicar el servei d'atenció a la discapacitat de la UAB (PIUNE).

Ismael Messaoudi, estudiant amb discapacitat de la Facultat de Psicologia, va parlar de la situació dels estudiants amb discapacitat a la universitat i dels reptes de futur. Va explicar les dificultats que es troben molts estudiants per arribar a les aules i les millores que veuen any rere any. Jordi Obiols Llandrich, catedràtic del Departament de Psicologia Clínica i de la Salut, va fer una reflexió sobre la discapacitat i malaltia mental. Va recordar que prenent les mesures necessàries, aquestes persones també poden cursar carreres universitàries.

Seguidament, va intervenir Berta Maure, de la Direcció General para el desarrollo de la sociedad de la información del Ministerio de Industria Turismo y Comercio, i Laura Agud, cap del Servei d'Atenció a les Persones de l'ICASS. Les dues representants polítiques van explicar

els projectes que han finançat en suport a les persones amb discapacitat de la UAB.

D'altra banda, la Fundació ha signat un conveni de col·laboració amb l'ICASS (Institut Català d'Assistència i Serveis Socials) per al desenvolupament d'una experiència pilot a la UAB que té com a objectiu la definició de la nova figura d'assistent personal que recull la nova Llei de Promoció de l'Autonomia Personal, recentment aprovada pel Senat. En aquesta experiència pilot, deu estudiants de la UAB amb discapacitat física i en situació de dependència, podran gaudir d'un assistent personal per acompanyar-los en les seves activitats quotidianes i perquè puguin tenir la màxima autonomia, tant a nivell acadèmic com personal. Aquesta experiència pilot tindrà una durada de 18 mesos.

L'acte, que comptava amb totes les mesures d'accessibilitat i d'adaptabilitat per a garantir l'accés de totes les persones, va ser clausurat pel rector de la UAB, que va aprofitar per presentar el Pla Estratègic d'Accessibilitat de la UAB. El Pla estableix les línies estratègiques bàsiques per a la gestió de la mobilitat de forma integral "amb la finalitat de maximitzar l'accessibilitat als campus de la UAB segons paràmetres d'eficiència, sostenibilitat, seguretat i equitat."

Laura Agud (ICASS), Lluís Ferrer (UAB), Mercè Unzeta (FAS) i Berta Maure (Ministeri d'Indústria)

CENTRE DE RECURSOS TECNOLÒGICS

L'accés a las tecnologies de la informació i les comunicacions crea oportunitats per a tothom, sent encara més important per a les persones amb discapacitat. Per aquesta raó, la UAB ha buscat una subvenció per construir un centre de recursos tecnològics.

El nou Centre de Recursos tecnològics permetrà a la UAB disposar dels recursos humans i tècnics adients per atendre les necessitats educatives dels alumnes amb discapacitat. Els objectius de la creació del centre de recursos són facilitar l'accés a la informació a través de l'ús de les noves tecnologies de la comunicació i informació (síntetitzadors de veu, amplificadors de pantalla, sistemes de freqüència modulada, bucles magnètics, etc.) i potenciar l'autonomia personal dels alumnes amb discapacitat a l'àmbit acadèmic.

El Centre de Recursos, que probablement s'ubicarà a l'Hemeroteca General de la UAB, està finançat pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS), que depèn del Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya.

El curs passat estudiaven a la UAB quasi 100 persones amb alguna discapacitat declarada

Una reflexió sobre el Dia dels voluntaris de la UAB

Els estudiants van demostrar conèixer que per cada dòlar invertit en ajuda humanitària, se'n destinen 15 a pressupostos militars

En motiu del dia del voluntariat, celebrat el dimecres 13 de desembre, a l'Autònoma es van organitzar una sèrie d'activitats per explicar la tasca que duen a terme els voluntaris de la Fundació Autònoma Solidària (FAS).

Durant la jornada es va passar un documental sobre els voluntaris de cooperació que l'any 1992 van realitzar tasques humanitàries amb els refugiats del conflicte iugoslau. Tot seguit es va fer un torn de precs i preguntes dirigides per l'ex-director de la Fundació, Jordi Tolrà.

Els actuals voluntaris de cooperació van organitzar una activitat basada en una enquesta sobre qüestions de cooperació internacional. Aquestes preguntes tractaven temes com la lluita armada, la pobresa al món, el problema de la SIDA al tercer món, el premi Nobel de la Pau, la problemàtica mediambiental i el desenvolupament sostenible.

Entre els resultats obtinguts, voldríem destacar que temes actuals com ara qui ha rebut l'últim Premi Nobel de la Pau, té un gran índex d'encerts. En canvi, hem observat que els assistents tenen una actitud molt pessimista respecte al nombre de conflictes que s'estan donant actualment al món,

ja que més de la meitat de les respostes afirmen que hi ha 55 conflictes en comparació amb els 28 reals. Això demostra que la gent és conscient que existeixen molts més conflictes dels que mostren els mitjans de comunicació.

Respecte a la comparació entre pressupostos militars i ajuda humanitària, els estudiants van demostrar ser coneixedors de que per cada dòlar invertit en ajuda humanitària, se'n destinen 15 a pressupostos militars. Aquesta xifra és una mitjana de tots els països del món, perquè per exemple, en el cas dels Estats Units es dedica fins a 25 vegades més en armament.

Una de les preguntes era: "Saps quants planetes necessitaríem si tots els països del món consumissin igual que els desenvolupats?". La resposta correcta era 3 planetes, però la majoria de la gent creia que eren 10. S'observa, doncs, que hi ha un coneixement del problema, inclús sobrevalorat, però seria necessari que es posés en pràctica un consum més responsable. El consum responsable no implica una disminució de la qualitat de vida, sinó un intent d'equilibrar la riquesa entre el primer i el tercer món.

Una altra qüestió mediam-

biental era sobre quina és la situació actual de la deforestació il·legal a la Selva Amazònica, i vam notar que era un problema desconegut, ja que els assistents creien que existia un 55% de deforestació il·legal quan en realitat és superior al 75%. Gran part de la fusta que surt en aquestes condicions de l'Amazones està destinada a la venda en mercats internacionals. Concretament el Brasil és el segon exportador de fusta a l'Estat Espanyol.

Pel que fa a la pregunta: "Els països més rics es van comprometre en el quadre d'objectius del Mil·lenni a donar el 0.7% del PIB a accions humanitàries. Saps quants països ho compleixen?" la meitat de la gent va encertar la resposta correcta, 4 països (Holanda, Noruega, Suècia i Finlàndia) però va estar renyit amb un 37% que era molt més optimista i va respondre que eren 10 països. Ens agradaria afegir que actualment a Espanya s'està estudiant destinar el 0.7% del IRPF a accions humanitàries, però que el PIB, que és el que les ONGs demanen que augmenti, segueix amb un 0.52%.

Per últim voldríem comentar que els estudiants tenen una actitud realista sobre la situació de pobresa al món, ja que han con-

testat correctament que existeixen més de 1000 milions de persones que viuen amb menys d'un dòlar al dia.

També es van realitzar unes enquestes en algunes facultats sobre temes relacionats amb la cooperació. Algunes de les destacables són sobre la pobresa a Amèrica Llatina, un 50% va dir correctament que el país més pobre era Haití i l'altra meitat Guatemala. Una altra qüestió interessant era sobre les Kcal que necessita una persona al dia. La majoria coneix que aproximadament requerim 2500 Kcal però es mostraven sorpresos en conèixer que en un país com Sierra Leone se'n consumeixen 1700 i als EUA 3600 Kcal. A la facultat d'Història es va passar una enquesta i la gran majoria de les respostes es van contestar correctament.

Les conclusions extretes són que es va mostrar un gran interès de la gent per participar en la jornada i esperem que aquesta conscienciació demostrada s'uneixi a una participació activa per tal de combatre algunes de les grans injustícies del món.

David Grau, Pablo Hofmann, Isabel Guasch i Eva Maciocco

El consum responsable no implica una disminució de la qualitat de vida, sinó un intent d'equilibrar la riquesa entre el primer i el tercer món